
NIEPOCZYTANIE (1) *sb n*

N sg niepoczytani(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieliczenie do czegoś, niebranie pod uwagę: Przetoż to zækrywánie y niepoczytánie [grzechów] o którym mowi Apóstoł [Błogóśłáwieni których niepráwości íą odpúłzczone/ á których pokryte íą grzechy. *Rom 4/7*]/ nie íełt nic ínszego/ íedno zgłádzienie y oddalenie grzechow przez ich odpúłzczenie/ y niekáránie zá nie. (*marg*) Íáko Bog grzechy zækrywa y nie poczyta ich. (-) *WujNT* 537.

Cf **POCZYTANIE**

AK